

עמ"ת 1251/05 - מוחמד סלאמה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 1251-05-16 סלאמה(ע策) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט בן-ציון גרינברגר
העורר מוחמד סלאמה (ע策)
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

- לפני עורך על החלטת ביהם"ש השלום (השופט ירון מינטקוביץ) בם"ת 16-03-43835 במסגרתה הורה ביהם"ש על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
- כגンド העורר הוגש כתוב אישום בגין עבירה של התפרצויות לעסק וביצוע גנבה או פשע. על פי עובדות כתוב האישום, ביום 19.3.2016 התפרץ העורר לחנות לצידן כל תקשורת תוך שבירת החלון באמצעות אבן. העורר גנב מהחנות עשרות מכשירי טלפון, ציוד הייחודי ו קופת צדקה. לעורר 8 הרשעות קודומות בגין עבירות רכוש.
- בבית משפט קמא נקבע כי קיימות ראיות לכואורה לביצוע המעשים כמו גם עילית מעצר בשל מסוכנותו. באשר לבחינת החלופה במכון גמilia שנتابקשה ע"י ב"כ העורר, נקבע בית המשפט כי על אף תסקير שירות המבחן הממליץ על הליך שיקומי, המלצה זו אינה נראהות לו הולמת בנסיבות המקירה ובהתחשב בעברו הפלילי הכבד של העורר, וע"כ הורה על מעצרו של העורר כאמור, עד לתום ההליכים.

הערר

- במסגרת הערר טוען ב"כ העורר כי שגה ביהם"ש קמא בהחלטתו שלא לשחרר את העורר להחלופה במכון גמilia. לטענתו היה מקום להעביר את העורר לטיפול בגורם שכן עולה מן התסקיר שהוגש על ידי שירות המבחן כי סיכון הצלחת הטיפול גבוהים. עוד עולה מן התסקיר כי הליך הגמilia נותן מענה הולם למסוכנות הנש��ת המהעורר, ובשל נסיבות חיו האישיות ניתן ויש לאפשר את תחילת הגמilia כבר בשלב זה של המעצר.

- בדיוון לפני טען בא-כוח המשיבה כי אין לקבל את הערר. לטענתו, הכלל הוא כי בחינת האפשרות לגמilia יש לבוחנה במסגרת גזר הדין ולא בשלב כה מוקדם של המעצר. באשר לחריגים לכלל עליהם הצביע העורר, טוענת המשיבה כי לעורר קיימות שמותה הרשעות קודומות, האחרון שבהם הייתה אר לפני שנה. בנוסף לכך, העורר התחיל בעבר הליך גמilia והפסיקו באמצעות מסיבות שונות, ועל כן סיכון ניסיון הגמilia במסגרת הליך זה אינו גבוה ואין להיעתר

לביקשת העורר.

דין והכרעה

6. לאחר שבחןתי את טענות העורר כמו גם את טענות בא-כוח המשיבה בדיון שלפני, הגעתו לכל החלטה כי דין העורר להידחות.

7. שלושה מבחןים עיקריים נקבעו בבש"פ 11/1981 מדינת ישראל נ' אשר סoiseה, פ"ד סד(3) 101 (להלן: "פס"ד סoiseה") לעניין שחרור שלב המעצר לחילופה בגמילה. האחד, במידה והחל הנאשם בהליך גמילה טרם מעצרו, כאשר יש בכך כדי להצביע על נוכנותו של הנאשם לעבור הליך שכזה, ובנוסף לכך קיימים חש Ci ההליך יפגע אם לא ימשיך בו גם בעת מעצרו. השני, Ci סיכון הצלחת הטיפול בגבויהם יש קשר ביניהם לבין העבירה שנעבירה. המבחן השלישי הינו האם יש בחילופת המעצר כדי לאין או להקנות את עילת המעצר. עוד נקבע בהלכת סoiseה Ci כי בקיומם של שניים מתוך שלושת המבחנים ע"מ לבחון חילופה במקוון גמילה.

8. בעניינו המבחן הראשון והעיקרי אינם מתקיים, כיון שמעצרו של הנאשם לא הפסיק כל הליך גמילה. לא זו אף זו, הנאשם החל בעבר הליך של טיפול בגמילה והפסיקו ללא כל סיבה ברורה. יתרה מזאת, הנאשם במעשה אף לאחר התהילה שהחל באופן סידרתי ולחובתו אף עומדות שמנוה הרשותות קודמות שחילוק בין עבירות שבוצעו לאחר הליך גמילה אותו הפסיק. אשר על כן, יש בנסיבות הללו כדי להצביע על חוסר נוכנות אמתית מצד הנאשם לשוב ולעבור הליך שיקומי באופן דוחקה כעת במסגרת מעצרו.

9. בהעדך קיום התנאים שנקבעו בפס"ד סoiseה, הרי שלפי פסק הדין האמור, הכלל הינו Ci בוחנת האפשרות לחילופה בטיפול בגמילה, מקוםו אם בכלל הוא במסגרת גזר הדין. בעניינו, משפטו של הנאשם בתיק העיקרי קבוע להתקיים בעוד שבוע ימים בלבד, ביום 15.5.2016. גם מסיבה זו אני מוצא לבחון את האפשרות של שיקום בתהילר גמילה כבר עתה חלק מהליך המעצר. אין מדובר בתקופת מעצר ארוכה, ומайдע הליך גמילה הינו הליך ארוך טווח יש בו כדי להשפיע על התהילה העיקרי. לעניין זה יפים דבריו של השופט עמית בפס"ד סoiseה:

"הסוגיה של חילופת מעצר מתעוררת תמיד בתחילת ההליך, עם הגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים ועוד טרם החלה שמייעת הריאות בתיק העיקרי. בשלב בו נמצא המשפט יש השלכה על נוכנותו של בית המשפט לשלוות את הנאשם לחילופת גמילה. יש מקרים בהם האפשרות לשלוות הנאשם לחילופת מעצר למושך גמילה מתעוררת סמוך לפני סיום התקיק העיקרי או אפילו לאחר שה הנאשם כבר הורשע בתיק העיקרי. לטעמי, במקרה מעין זה, ראוי לשופט המעיצרים שלא להורות על חילופת גמילה באשר יש בכך מעין התערבות, מעין הסגת גבולו של ההליך התלוי ועומד של גזירת העונש. באם ימצא המותב דין בתיק העיקרי Ci במסגרת גזר דין יש לשלוות את הנאשם לגמילה, יעשה כן במסגרת גזר דין. אך אם סמוך למתן גזר דין נשלח הנאשם לחילופת גמילה, גזר דין עלול לקטוע את הליך גמילה הארוך וימה טעם בהתחלה תהילה ... כתוצאות הדין בעינויו עלולות לסכן תהילה זה? למעצר, יש בכך כדי לכבות את ידי המותב בבואו לגזר דיןו של הנאשם, שהסתמך על ההליכים הנוגעים לשיקומו ופיתח ציפייה הנובעת מהתמכחות זו.

(פסקה 9(ז) לפס"ד האמור)

אשר על כן, במקרה דנן, אין מקום לחרוג מהכלול ולהתחיל הליך שיקום בשלב המעצר. בידי העורר קיימת

האפשרות להעלות טענה זו במסגרת פרשת גזר הדין בתיק העיקרי שכאמור עומד להיפתח זה מקרוב, בעוד פחות משבוע.

10. כן אצין כי מסוכנותו של הנאשם כפי שעולה בנסיבות כתוב האישום, כמו גם עברו המכבד של הנאשם והישנות מעשי, המעידים על חוסר הרתעה, מחייבים את המסקנה כי לא ניתן לתת בו אמון. איני מקבל, אפוא, את המלצת שירות המבחן, ולסברתי, מוקומה של בחינת ההליך השיקומי הינה רק לאחר מתן הכרעת הדין. בנסיבות העניין, אין מקום להיעתר לחרג - הן בשל פרק הזמן הקצר עד לקביעת הדיון בתיק העיקרי, והן בשל עברו של הנאשם וההיסטוריה ההתנהגותית שלו בכל הקשור לעבירות רכוש והליך הגמilia אותו החל והפסיק בעבר.

11. אשר על כן, דין העරר להידחות.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ו, 10 Mai 2016, בהעדר הצדדים.

**בן ציון גרינברגר,
שופט**